

סיכויים מצויינים לחברה הימית

הבשר הקפוא

יטיקר ב-50%

מייד אחרי הבחירות, תעלה הממשלה את מחירי הבשר בצורה דרסטית. מחיר הבשר הקפוא, למשל, יעלה לצרכן ב-חמישים אחוזים יותר מאשר כיום.

כיום תלוייה הממשלה ביבוא בשר קפוא מאירלנד בלבד, המספקת כאלף פיים טון לחודש. ישראל משלמת 1860 דולר לטון בשר אירי. לפני שנתיים יכלה הממשלה לקנות 10 אלפים טון בשר אירי תמורת 900 דולר חטון בלבד — אולם ביטלה את החוזה, כי האמריקאים נהגו להחזיר ייבוא עתה היא נאלצת להתחנן לפני האירים כי יסכימו למכור — ומשלמת ב-1000 דולר לטון יותר.

הבשר האירי עולה לממשלה, עד היום מסרו לידי הסיטונאים, 10.5 לירות הקי-לו (כולל מכס, הוצאות חובלה, פריקה ואחסון עד למכירה). אולם חממה של מוכרת אוונו לסיטונאים במחיר של 6.5 לירות הקילו, מאחר שאינה רוצה להעלות את המחירים לפני הבחירות — תענוג העולה כמיליון לירות לחודש.

מייד אחרי הבחירות תעלה הממשלה את המחיר לסיטונאי — ומייד יעלה כמובן גם המחיר לצרכן. כיום משלמת עקרת-הבית כ-12 לירות עבור אותו קילו העולה לסיטונאי 6.5 לירות בלבד — כשהחפרש הולך כולו לכיסו הקצבים.

הממשלה יכולה היתה למנוע זאת, להזיל את מחירי הבשר לצרכן, אם היתה מייבאת בשר קפוא מוכן לשיווק: סטייקים, עליות, וחלקים אחרים, ארוזים ומוכנים למכירה כשהמחיר מודפס על העטיפה. כך לא היתה עקרת-הבית נאלצת לקנות מן הקצב, אלא ישר ב-סופרמרקט ובחנויות הגדולות. על-ידי יבוא בשר מוכן כזה ניתן למכור כיום קילו לצרכן ב-9 לירות, במקום ב-14.

אם חממה לא תעשה צעד זה, אחרי הבחירות, ותחייב יבוא בשר במחירי מבוקרים למכירה לצרכן — עלול מחיר קילו בשר קפוא להגיע ל-20 ל"ל!

החוזים היו לבניית כעשרים מיכליות ענק. אותה שעה היה ענף המספנות בבריטניה ובעולם בשפל, והחוזים נחתמו במחיר של כ-180 דולר לטון בנייה.

מאז חלה עלייה-רבתי במחירי הבנייה במספנות, וכן במחירי המיכליות, וכיום מציעים לחברה הימית כ-250 דולר לטון — תמורת ויתור על חלק מן החוזים שבידה.

האמת היא שיעקב מרידור ומילא ברנר, מנהלי החברה הימית, תוכננו מראש לוותר בבוא הזמן על כעשר מיליון כליות, חתמו על הזמנתן רק כדי למכור ברווח.

ואכן, בימים אלו משיימים המנועים למכירת כארבע מיכליות — ברווח של כ-30% עד כ-50% על מיכליות. ממכירתן של עשר מיכליות, במחירים כאלה, תרוויח החברה הימית בחודשים הקרובים כ-50 מיליון דולר רווח נקי. נקל לתאר כיצד ישפיע הדבר על מחירי המניות שלה.

בנוסף, מתכננת החברה הימית גם להירשם כחברה מן המניין בבורסה ה-אמריקאית — דבר שאף הוא יוסיף 2-3 דולר למחיר המנייה.

כיום נעים מחירי מניותיה ברמה של פחות מעשרים דולר — הן בגלל השפל הכללי בבורסה האמריקאית, הן בגלל מכירה של חבילת מניות גדולה מצד קו-נה שרכש אותן לפני שלוש שנים במחיר של 7 דולר האחת.

פרי, הרשומות בבורסה של ניו-יורק, או בר דה קאונטר. לקנות מניות הרשומות באובר דה קאונטר, יכול רק בעל חשבון של תושב זר, או מי שנעזר בבעל חשבון זר כדי שזה יקנה את המניות עבורו. מניות החברה הימית להובלת פרי

הבורסה

עמדו בשנתיים האחרונות ברמה של 25 דולר ומעלה, המנייה, נחשבת לאחת ה-טובות, מבחינת חלוקת דיבידנדים, ב-בורסת ניו-יורק. לפני כשנה חתמה החברה הימית על שני חוזים עם שתי מספנות-בריטיות

מנכ"ל ברנר 50% רווח

הרווחים לאיל-ההון

- ההפסדים

לאשלם המיסים

עם מכירתו בימים אלה של מיפעל סיבי דימונה לקבוצה האמריקאית פיורטאן, ניתנה מחדש דוגמה מצוינת לשיטת ניהול-העסקים של ממשלת-ישראל — לפיה זוכה המשקיע ובעל-ההון בכל הרווחים, וחממה — כלומר, משלם המיסים — בכל ההפסדים.

סיבי דימונה נמכר לפיורטאן במחיר תשעה מיליון ל"ל — לאחר שהפסדו המצטברים הגיעו לסכום הנע, לפי הערך כות שונות, בין 14 ל-20 מיליון ל"ל. לאחר מכירתו, נשארו אפוא בעליו ה-קודמים — הבנק לפיתוח התעשייה — עם הפסדים של בין חמישה ל-11 מיליון ל"ל.

מאחר שהבנק לפיתוח התעשייה הוא מוסד ממלכתי, נופל כמובן ההפסד על כתף משלם המיסים.

אולם מעניינת לא פחות היא התקופה הקודמת בחיי המפעל. סיבי דימונה היה שייך, עד לפני שלוש שנים, לאיל-ההון היהודי-איטלקי גולדשטיין, שהוא גם היבואן של פיאט בישראל. הפסדי-הענק של המפעל נוצרו בתקופה בה היה גולדשטיין בעלי המפעל, טרם מכר אותו לבנק לפיתוח התעשייה.

הפסדים אלה היו תמוחים לפחות מביחינה אחת: בזמנו היה לגולדשטיין שותף בסיבי דימונה — יצחק לבנטר. לפני חמש שנים רכש גולדשטיין את חלקו של לבנטר במחיר של קרוב למיליון דולר. כיום, שואלים מומחים שונים: מדוע היה כדאי לגולדשטיין לשלם מיליון דולר לר תמורת מחציתו של מיפעל — שינשא, לפחות כלפי חוץ, הפסדים כה כבדים?

אך שנתיים לאחר שרכש את מחצית המפעל מידי שותפו במחיר מיליון דולר בלבד — מכר גולדשטיין את המפעל בשלמותו לבנק במחיר חמישה מיליון ל"ל.

מדוע היה הבנק לפיתוח התעשייה מוכן לשלם חמישה מיליון ל"ל תמורת מיפעל — שהפסדי-הענק שלו היו כבר אז ידועים וגלויים? לפנחס ספיר כמובן הפיתרונים.

שינויים ב"דזאין סנטר"

רמי נער, חתנו של זלמן ליבוביץ ז"ל, מבעלי עין-החיות, מכר את חלקו (50%) בדזאין סנטר בכיכר-המדינה בתל-אביב. הקונה הוא זיגולד שליזנגר, עולה חדש מארה"ב.

השותף השני הוא בנימין ויחל, שהקים את הדזאין סנטר עם נער.

העסק משותף סבל קשיים כספיים, אולם עם כניסת השותף החדש מוורם הון נוסף לעסק.

מנכ"ל מרידור

— תוך חודשיים?

גדולות, בהיקף כולל של 2.5 מיליארד לירות ישראליות.

מעבר לדלפק — שלב לפני הרישום בבורסה עצמה.

איך לחסוד כסף בנסיעה לאירופה

● לבריטניה הגדולה: מחירי המלונות לא עלו כמו בצרפת, אולם, לעומת זאת זינקו אלילע מחירי האוכל והמשקאות החריגים. פים חדר בהילטון לונדון, שעלה לפני שנה 36 דולר, עולה היום רק 40 דולר. אולם ארוחה לשניים במסעדת הסטייקים המצויינת גינאיאה עולה 32.5 דולר — לעומת 19.2 דולר לפני שנה.

● גם מחירי הבגדים הרקיעו שחקים. חליפה טובה לאשה, שעלה תה לפני שנה 200 דולר — עולה היום 285.

● באנגליה כדאי להחליף כסף באמריקן אקספרס. בדיקה בשמונה בנקים העלתה כי כל אחד מהם מחליף, באותו יום, לפי שער אחר, והכי הרבה נותנים לך באמריקן אקספרס: 2.52 דולר ללירה שטרלינג — לעומת 2.45 במנופקשטורס הנובר סרטס, למשל.

● לפני שתיכנס לאיטליה — זכור לקנות לירטות. בשווייץ תקבל 60 לירטות יותר לדולר מאשר בבנקים באיטליה. מחירי המלונות והמסעדות באיטליה עלו במידה קטנה בלבד: חדר כפול דה'לוקס במלון האסלר עולה השנה 82 דולר — חמיישה דולר ליום יותר מלפני שנה. ארוחה לשניים באוסטרית דליאורטו תעלה רק 55 דולר — עשרה יותר מאשתקד.

● אולם מחירי הבגדים קפצו כאן כהוגן: חליפה טובה, תפורת בידי חייט, תעלה השנה 310 דולר — לעומת 230 לפני שנה.

● גם באוכל ניתן לחסוך באיטליה כסף טוב: אכול בפיצריות במקום במסעדות, ובחר בפיצריות בהן המגיש מדבר אנגלית גרועה ככל האפשר.

● אם אתה מוכרח לחליף כסף ברומא — עשה זאת רק בבנק אוטומטי. הוא נותן יותר לירטות לדולר מכל בנק אחר.

אם אתה נוסע לאירופה בקרוב, הרי לך כמה עצות:

● אל תיקח איתך דולרים. העדף טרבלרס צ'קס. הם מתקבלים באירופה בעין יפה יותר, ואתה מקבל תמורתם יותר מטבע מקומית מאשר תמורת הדולרים עצמם. קח איתך טרבלרס צ'קס של פרסט נשיונל סיטי בנק: הבנק הזה גובה קומיסיון של שני דולר בלבד לכל 5000 דולר. יתר הבנקים לוקחים קומיסיון של 2%.

● אם ברצונך להחליף דולרים למטבע מקומי — עשה זאת רק בבנק, ובדוק אם מחליפים לך לפי השער של אותו יום. אם תחליף בחנות, או במלוג, תקבל עד 20% פחות.

● לפני שתיכנס לצרפת, דע כי מחירי חדר במלון סוג א' הם מחירי החדר השנה: במלון ג'ורג' החמישי בפאריס תשלם 79 דולר ליום — לעומת 55 דולר לפני שנה. חדר עם כלכלה מלאה בסור-דארננט, לחשל, יעלה לך 60 דולר ליום. אחת הדרכים, אגב, להוזלת מחיר הארוחה: וותר על ה-מרטיני לפני הארוחה. הוא עולה היום עד 5 דולר המנה.

● עוד לוקוסוס שכדאי לשכוח ממנו: נסיעה במונית מנמל התעופה אורלי ובעצם מכל נמל-תעופה באירופה — לתוך העיר. נסיעה כזו, מאורלי עולה היום לפחות 1.84 דולר — בעוד, האורלי טובים יקח אותך במוניות, במחיר של 68 דולר בלבד.

● תיכונן אחר בצרפת: על כל קנייה בסכום העולה על 400 פרנק תקבל חזרה, כתייר, 20% מן המחיר — שהוא מס-הערך המוסף. כדאי לרכוש את הקניות במקום אחד, ליהנות מן החוזר.